

ע"פ 8823/13 - אסמעיל אלהוזיל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8823/13

לפני:
כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ב' הנדל

המעורער: אסמעיל אלהוזיל

נגד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחויז בבאר שבע
מיום 4.12.2013 בת"פ 34691-09-12 שנitin על ידי
כבוד השופט א' אינפלד

תאריך הישיבה:
בשם המעורער: י"ב בתשרי התשע"ה
(6.10.2014) ע"ד אוחד סלמי

בשם המשיבת:
בשם שירות המבחן: ע"ד איל כהן
גב' ברכה ויס

פסק דין

השופט ס' ג'ובראן:

עמוד 1

1. ערעור על גזר דין של בית המשפט המחויז בבאר שבע (השופט א' אינפלד) בת"פ 34691-09-12 ב-4.12.2013, במסגרתו הושת על המערער עונש של 26 חודשים מאסר בפועל; שישה חודשים מאסר על תנאי; פסילה מלאהquiz רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים; ופיצוי בסך 3,000 ש"ח.

2. ביום 13.9.2012 הוגש נגד המערער כתב אישום המיחס לו עבירות של שוד בניסיבות מחמירות, לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 62 ו-10 לפיקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פיקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון רכב, לפי סעיף 2 לפיקודת התעבורה; נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפיקודת הביטוח [רכב מנועי], התשל"ז-1970; והדחה בחקירה, לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין. כתב האישום כלל שני אישומים. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 1.9.2012 בשעות הערב, נסע המערער יחד עם שניים נוספים לכיוון היציאה מרחתה, שם עצרו את הרכב והציעו טרמף למטלון - אזרח אריתראי אשר עמד בתחנת האוטובוס. בשלב מסויים, סטה המערער מן הדרך לעבר שביל עפר ועצר שם. הנאשם השני בתיק לפת את צווארו של המטלון בחזקה והמערער חיפש בכיסיו. בחזק יד, שדדו ממנו את שכר יומו (200 ש"ח), את מכשיר הטלפון הסלולרי שלו ואת ארנקו, בו היו מסמכים אשרות שהייה שלו בישראל. עוד נטען כי המטלון ביקש לעוזב את המקום וללכת לדרכו, אך התנצל עליו המערער והנאשם השני והכניסו אותו ברכבו של הנהג והחלו לנסוע לכיוון רחטה. בשלב מסויים, הצליח המטלון לפתח את הדלת ולהוציא את גלו האחת מהרכב, או אז האיז המערער את המהירות. בעקבות כך, נפל המטלון על הכביש והמערער ושאר נוסעי הרכב נמלטו. בכתב האישום נטען עוד כי המערער נגע ברכב ללא ביטוח ובלי שהוא ברשותו רישיון נהיגה ורישון הרכב. באישום השני, נטען כי במהלך החקירה, ניסה המערער להדיח את המטלון לחזור בו מטלונתו או לחולופין להטייל ספק בזיהויו. זאת עשה באמצעות תחנונים והפצרות, איזומים והפחדות, וכן באמצעות הצעת תמורה כספית. בין היתר, אמר המערער על המטלון כי מחכים לו מחוץ לתחנה וכי יערפו את ראשו ויהפכו לו את החיים ל"גיהנום". ביום 1.9.2013 הכריע בית המשפט המחויז את דין של המערער והרשיע אותו, לאחר שמייעת הראיות, בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

גזר הדין של בית המשפט המחויז

3. בהוראת בית המשפט המחויז, נערכ תסוקיר שירות מבבחן בעניינו של המערער. מן התסוקיר עולה כי המערער הוא צעיר לא עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי המערער חבר לחברה שלעית והוא מושפע מלחיצים חברתיים. עוד התרשם שירות המבחן כי המערער אינו חשש ממורת החוק, מקל ראש בחוקי התעבורה ומפחית מחומרת מעשי בהקשר זה. שירות המבחן כי קיימת לגבי רמת סיכון גבוהה להמשך מעורבות פלילית ותעבורתית. לנוכח האמור, שירות המבחן לא מצא מקום לבוא בהמלצת בעניינו.

4. ביום 4.12.2013 גזר בית המשפט המחויז את דין של המערער. בקביעת המתחם, עמד בית המשפט המחויז על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שוד, ובתווך כך על ע"פ 2849 מדינת ישראל נ' טבגה (23.5.2013) (להלן: עניין טבגה), בו קבע בית משפט זה מתחם עונש הולם הנע בין שישה חודשים ל-50 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט שקל לחומרה את העובדה שהמערער ביצע את השוד בצוותא חדא ואת הפגיעה במטלון, לרבות גניבתרכוש בעל משמעות עבורו. יחד עם זאת, קבע בית המשפט כי המקירה הנוכחי לא מדורג ברף העליון של מעשי השוד, שכן לא מדובר באירוע אלים באופן חריג או בשימוש בכלי חד. לנוכח האמור, נקבע, בגין עבירת השוד, מתחם עונש שנע בין שישה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-44 חודשים מאסר בפועל. בגין עבירת ההדחה בחקירה, נקבע מתחם עונש אשר נע בין מאסר על תנאי ושירות לתועלת הציבור ל-12 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם, בית המשפט נתן משקל כאמור בתסוקיר שירות המבחן, בין היתר, הקלה הראש שהפגין המערער בחוקי התעבורה; רמת המסוכנות הגבוהה

הנש��פת ממנה; והעובדה כי שירות המבחן לא בא בהמלצתה טיפולית בעניינו. ל考לה, שקל בית המשפט את גילו הצער של המערער והשתיכותו לקטגורית "בגירים צעירים"; עברו הנקי; נסיבותו האישיות; היותו עצור משך שלושה חודשים וכן הימצאותו בתנאים מגבלים לשך תקופה אחרת, אותן לא הפר. לנוכח האמור, גזר בית המשפט המחויז על המערער 22 חודשים מאסר בגין מעשה השוד ו-4 חודשים מאסר בגין עבירות ההדחה בחקירה, כך שבמשך הכל הטיל עליו עונש של 26 חודשים מאסר בפועל. מכאן הערעור שלפניו.

nymoki הערעור

5. המערער הגיע ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט המחויז. ואולם, ביום 5.10.2014 הוגשה הودעה לבית משפט זה לפיה המערער חזר בו מערערו על הכרעת הדין ועומד על ערערו על גזר הדין. בערערו על גזר הדין, מישג המערער הן על המתחם שקבע בית המשפט המחויז והן על העונש שנקבע בתחום המתחם. אשר למתחם העונש, נתען כי שגה בית המשפט בכך שלא נתן משקל מספק לעובדה כי הפגיעה במתלוון לא הייתה קשה במיוחד, וכי הרכוש שנגנבו ממנו הוא בעל ערך כספי מועט. המערער מפנה גם לשורה של פסקי דין אשר לשיטתו מלמדים על עונשים מתונים יותר. אשר לעונש בתחום המתחם, נתען כי בית המשפט לא ייחס משקל מספק לנסיבותו האישיות של המערער ובכללן גילו הצער בעת ביצוע העבירה המתקרבת לקטינות; עברו הנקי; היותו בן למשפחה המונה 8 ילדים כאשר האב והאם לא עובדים; מעצרו אחורי סוג ובריה לשך שלושה חדשים ושנותו בתנאים מגבלים לשך שנה מבלי שהפר את התנאים.

6. בדין לפניו ביום 6.10.2014 חזר בא כוח המערער על עיקרי טיעונו בכתב, והוסיף כי הتسkieר עדכני מלמד על מודיעות ولو ראשונית מצדיו של המערער לחומרת העבירות שביצע וכן כי הוא הודה כתע בעבירת השוד והתחיל בהליך של טיפול פרטני.

תשובה המשיבה

7. המשיבה מנגד, ביקשה לדחות את הערעור. בא כוח המשיבה הדגישה את חומרת המעשים, היוות השוד בוצע בנסיבות חרדה, ותוך שימוש בכוח. המשיבה צינה גם כי המערער לא הודה במעשה ולא חסך זמן שיפוטי וכן כי בית המשפט נתן משקל לנסיבותו האישיות. עוד טענה המשיבה כי הפסיקה אליה הפנה המערער אינה מלמדת על המקהלה הנוכחית.

פסקoir שירות מבחן

8. ביום 23.9.2014 הוגש תסקיר שירות מבחן עדכני בעניינו של המערער. מן הتسkieר עולה כי במאיסרו הוא משולב בתעסוקה בתחום האפסנאות וכן בקבוצת אלימות ובסדנתה הכנה לשחרור, וכי הוא מקבל טיפול פרטני. מן הتسkieר עולה גם כי הוא הודה בפני גורמי הרוחה במעשה השוד, הביע מודיעות ראשונית לחומרת המעשה, אך לא הביע אמפתיה כלפי קורבן העבירה.

דין והכרעה

9. נתנו את דעתנו לחומרת העבירה, לנسبות שליו אט ביצועה, לתוצאותיה, וכן לרמת הענישה הנוגגת, ושוכנענו כי העונש שהוטל על המערער אינו חריג מרמת הענישה בגין העבירות בהן הוא הורשע, ומשכך אין מקום להתערבותנו. כידוע, ערכאת העורעור אינה מתערבת בחומרת העונש שנקבע על ידי הערכאה הדינית, אלא במקרים חריגים (ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 7563/08 אבו סביח נ' מדינת ישראל (4.3.2009)); ע"פ 08/08 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2009); ע"פ 9437/08 אלגריסי נ' מדינת ישראל (12.5.2009)). מצאנו כי במקרה הנוכחי אין נמינה על אותן המקרים המצדיקים התערבות, כפי שובילו להלן.

10. אשר למתחם הענישה, אין חולק על חומרתו של האירוע בגין הורשע המערער. למרבה הצער, אירועים כגון אלה כבר אינם מעתים במספרם ועל בתיהם המשפט לביורום, כאשר נפסק לא פעם כי ענישה מחמירה היא אחד האמצעים לכך (ע"פ 1257/14 קרим נ' מדינת ישראל, פסקה כא לפסק דין של השופט א' רובינשטיין (16.6.2014)). המערער טוען בערעורו כי נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות וזאת ממשום שהפגיעה במתלוון לא הייתה קשה במיוחד; לא היה שימוש באליםחריגה; ומשם שהרכוש שנגנבו ממנו הוא "מעט ערך". אין כדי לקבל טענה זו. אכן, במקרה הנוכחי לא מדובר ברף העליון של מעשי השוד. אולם, תקיפת הזולות וגדילת רכשו בכוח, מטיבעה חותם טראומטי על הקורבן, תהיה מידת האילמות שהופעל להעלו' אשר תהיה. לא ניתן להקל ראש בתקיפתו של המתלוון שכחטא היה לתת אמון בumaruer ושותפיו, שככל מטרתו הייתה להגיע למקום חפציו ובכך נפל קרבן הוא למעליהם. זאת ועוד, הרכוש שנגנבו מן המתלוון הוא בעל משמעויות רבה ביחס אליו, שכן המדובר באזרחות זר שנגזר ממנו שכר יומו, מכשיר הטלפון שלו ואשרתו השהיה שלו. כמו כן, בית המשפט המחויז נתן מענה לטענות זו של המערער בכך שקבע כי "למרות הפגיעה הפיזית במתלוון באמצעות ליפוי צוארו וחניתתו, אין מדובר באירוע אלים באופן חריג, אין שימוש בכלים משחית ובסופו של דבר לא נגרמה חבלה פיזית למתלוון" (פסקה 26 לגזר דין של בית המשפט המחויז).

11. עוד, עיון בפסקה שניתנה על ידי בית משפט זה בגין ביצוע עבירה זהה שנעבירה בנسبות דומות לאלו שבמקרה שבפניינו, מראה כי העונש שנגזר על המערער אינו חריג מרמת הענישה הנוגגה. כך למשל, ע"פ 5535/12 כابرி נ' מדינת ישראל (1.5.2013) עסוק באירוע שוד בנسبות חמירות כאשר שני נאים תקפו אישת בצוותא ותלשו בחזק את התיק מאחיזתה, וזאת לאחר שאחד מהם הפיל אותה וכהה אותה בפנים. שני הנאים הודיעו בעבירה שיוכסה להם, ובית המשפט המחויז גזר על האחיד ארבע וחצי שנים ועל השני ארבע שנים. ערעורם בבית משפט זה על חומרת העונש התקבל והעונשים הופחתו ל-46 חודשים מססר ו-40 חודשים מססר, בהתאם. יצוין גם כי במקרה הנוכחי, המערער הורשע בנוסף לעבירת השוד, בעבירה של הדחה בחקירה והושת עלי' בגין עונש של 4 חודשים מססר מטור 26 החודשים שהושתו עלי' בסך הכל.

12. אמנם, הפסקה אליה מפנה המערער מראה עונשים מתונים יותר מזה שנגזר עלי', אולם לא במידה המצדיקה את התערבותנו. כך למשל, בעניין טבנה, בבסיס העונש הקל יחסית שנגזר על המערער ניצבו נסיבותו הייחודיות של המקרה, ובכללן, ביצוע העבירות לאחר שאחיו של הנאשם הצעיק אותו למקום באישוןليلו בטענה שהוא מוכה בעקבות תגרה שבה היה מעורב. בנוסף נשקלו נסיבותו האישיות המקילות של הנאשם ובכללן הודהתו והבעת חרטה מצד; לקיחת אחירות על מעשיו ורצונו להשתלב בהליך טיפול; וכן המלצה שירות המבחן לא להטיל עליו עונש של מססר בפועל. פסקה אחרת אליה מפנה המערער אינה מלמדת על המקרה שלנו. כך, ע"פ 9094/12 טספא נ' מדינת ישראל (28.4.2013) עוסק בעבירות שוד לפי סעיף 402(א) ולא בעבירות שוד בנسبות חמירות לפי סעיף 402(ב). ובע"פ 3879/12 פלוני נ' מדינת ישראל (3.1.2013) מדובר בקטין שערכו התקבל ועונשו הופחת בהסתמכת המדינה.

13. אשר לעונש בתוקף המתחם, לא ניתן לומר כי השיקולים שהעליה המערער ובכללם גלו הצעיר, עברו הנקוי, והוותה בمعצר נעלמו מעיניו של בית המשפט המוחזוי, וכי הוא נדרש להם בגזר דין (ראו: עמוד 8-9 לגזר הדין). על כן, איננו רואים מקום להתערב בעונש שגזר בית המשפט המוחזוי.

14. סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בחשוון התשע"ה (6.11.2014).

שפט

שפט

שפט